

Evangelí de la Llibertat

Gener 2018

N. 1

Jesús a la sinagoga de Natzaret: el seu programa de vida.

I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i va trobar el passatge on hi ha escrit:

L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit.

M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Després plegà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. Aleshores començà dient-los: Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar (Lc 4,16-21).

Gaudium et Spes 1-2 (Concili Vaticà II)

El goig i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes d'aquest temps, sobretot dels pobres i de tota mena d'afligits, són també goig i esperança, tristesa i angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de veritablement humà que no ressoni en llur cor. Perquè llur comunitat... se sent de veritat íntimament unida amb el gènere humà i la seva història... té davant els ulls el món dels homes, ... amb l'univers de realitats entre les quals viu; el món, teatre de la història del gènere humà, marcat per l'activitat, pels seus fracassos i victòries; el món, ... a fi que, segons el pla de Déu, sigui transformat i arribi a la plenitud.

Per recordar la llibertat!!!

La causa de Jesús és l'alliberament de qualsevol forma d'opressió dels fills de Déu; llibertat de tot el que ofega i mata la vida i la dignitat de les persones i dels pobles. La seva, és la causa del Déu de l'èxode i de l'exili. La seva causa encara és actual. I nosaltres fem de la seva causa la nostra causa.

L'Església del Concili Vaticà II vol ser un evangeli, una bona notícia, també solidària amb les esperances de llibertat dels seus contemporanis, de qualsevol lloc del món. Vol ser una Església encarnada que es fa poble, que no resta indiferent a qualsevol forma de violència prepotent. L'Església que som..., volem ser solidaris amb les esperances del nostre poble.

Sota formes polítiques i econòmiques actuals dites de llibertat i democràtiques, al mateix nostre segle XXI, trobem maneres antigues d'opressió i domini insospitades, de les nacions i les persones. Ens ha passat al nostre país quan hem volgut exercir la democràcia amb noves propostes de vida i dignitat nacional. Les estructures de poder establert surten a reprimir contundentment qualsevol forma de llibertat que les qüestioni, que qüestioni els seus mites.

Esperances antigues i noves de llibertat a Catalunya. Vivim moments intensos, de reivindicació nacional i de vida. Tanta creativitat i imaginació, tantes formes pacífiques de resistència no violenta que demanen llibertat i democràcia, i dignitat. Qui escolta la veu d'aquest poble que es vol expressar?; com se la silencia! També avui el nostre poble vol ser protagonista de la seva història. Donem gràcies perquè podem viure aquests moments amb passió (passió d'amor i de creu) per la nostra nació catalana.

Aquest fulletó vol ser un recull de textos i reflexions per recordar la llibertat de les persones i les nacions, perquè ningú ens la prengui; ningú per damunt de ningú. La llibertat no és una conquesta ja adquirida per sempre, cal defensar-la, preservar-la cada dia, cada temps, cada època..., cal recordar-la!

Parlar de democràcia i al mateix temps fer callar el poble és una farsa (Ovidi).

"Tinc un somni" (Martin Luther King, el 28 agost 1963)

... malgrat les dificultats del moment, jo encara tinc un somni...

Somio que un dia aquesta nació s'aixecarà i viurà el veritable significat del seu credo: "... que tots els homes són creats iguals".

Somio que un dia, als vermells turons de Geòrgia, els fills dels antics esclaus i els fills dels antics amos d'esclaus, es puguin asseure junts a la taula de la germanor.

Somio que un dia, fins i tot l'estat de Mississipí, un estat que es sufoca amb la calor de la injustícia i de l'opressió, es convertirà en un oasi de llibertat i justícia.

Somio que els meus quatre fills viuran un dia en un país en el qual no seran jutjats pel color de la seva pell, sinó pels trets de la seva personalitat. Avui tinc un somni!

Somio que un dia, l'estat d'Alabama, ... es converteixi en un lloc on els nens i nenes negres, puguin unir les seves mans amb les dels nens i nenes blanques i caminar units, com germans i germanes. Avui tinc un somni!

Somio que algun dia les valls seran cims, i els turons i muntanyes seran plans, els llocs més escarpats seran anivellats i els torts seran redreçats, i la glòria de Déu serà revelada, i s'unirà tot el gènere humà.

Aquesta és la nostra esperança... Amb aquesta fe podem esculpir a la muntanya de la desesperança una pedra d'esperança. Amb aquesta fe podem transformar el so discordant de la nostra nació, en una bonica simfonia de fraternitat. Amb aquesta fe podem treballar junts, resar junts, lluitar junts, anar a la presó junts, defensar la llibertat junts, sabent que algun dia serem lliures.

Aquest serà el dia quan tots els fills de Déu podran cantar l'himne amb un nou significat, "... dolça terra de llibertat, a tu et canto. Terra de llibertat on els meus antecessors van morir, terra orgull dels emigrants..., que repiqui la llibertat...

Quan repiqui la llibertat i la deixem repicar en cada poble i en cada caseriu, en cada estat i en cada ciutat, podem accelerar l'arribada del dia quan tots els fills de Déu, negres i blancs, jueus i cristians, protestants i catòlics, puguin unir les seves mans i cantar les paraules del vell espiritual negre: "Lliures per fi! Lliures per fi! Gràcies a Déu omnipotent, ¡som lliures per fi!"

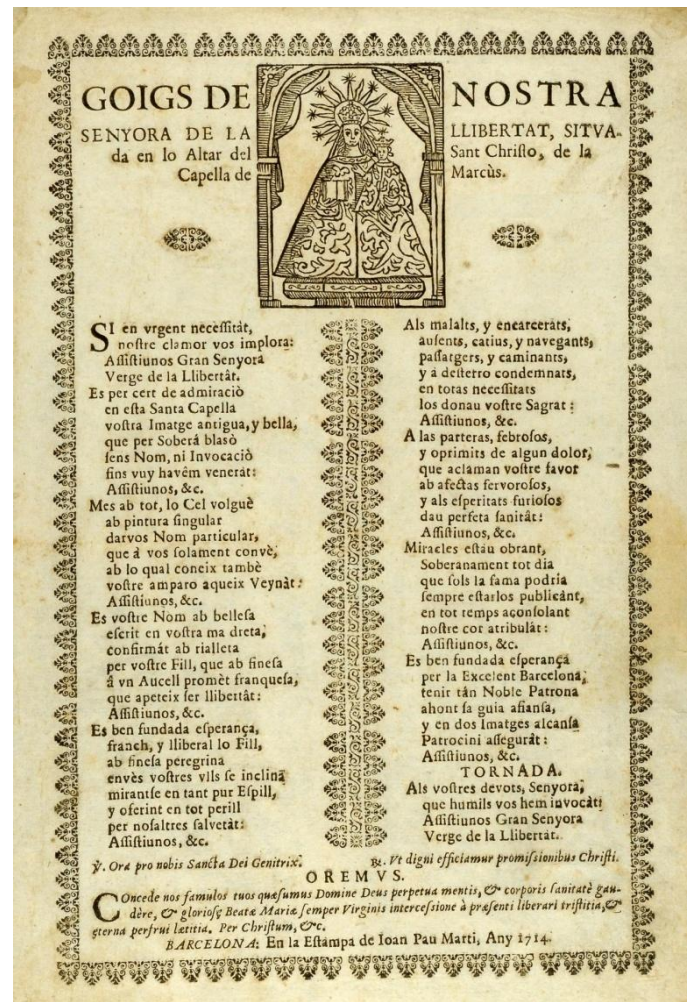
Ntra. Sra. de la Llibertat, *pregueu per nosaltres!*

Aquest dies de tantes iniciatives i creativitat en defensa del dret a decidir i en favor dels presos polítics i exiliats a Catalunya, entre tants materials, ha "aparegut" Nostra Senyora de la Llibertat. Una vella advocació a Barcelona, a la capella Marcús del carrers Carders, del 1714. Una devoció significativa per allò que expressa, pels anhels que manifesta del poble que la invoca. Una Mare de Déu també de l'Evangeli, la d'allà a Pentecosta, amb una ocellet a les mans del Nen Jesús: és l'Esperit Sant, un Esperit de llibertat (que és l'espiritualitat cristiana). És la imatge a qui es va encomanar Rafel de Casanova aquell 11 de setembre. Una devoció atrevida d'aquells

cristians avantpassats nostres que ens dona les seves aspiracions més fondes. Una Mare de Déu "trobadà" en els nostres dies també per als nostres temps, que tots necessitem, i que ens recorda la vocació a la que Déu ens crida: a la llibertat (personal i social).

Notícies de llibertat...

16 de desembre: Jornada cultural en solidaritat amb els Jordis, el Govern empresonat i a l'exili, organitzada per CRISTIANS PER LA LLIBERTAT. A l'església de sant Felip Neri de Barcelona: pregària, xerrades i conferències, música, lectura de textos, testimonis... Amb la participació entre d'altres d'Arcadi Oliveras – Carhuforfree (jazz) – Antoni Bassas – Silvia Còppulo – Victòria Molins – Àngel Colom – Anton Serra i Carlota Ruiz (música clàssica) – Carles Sales - Laura Borràs – David Jou...

*Si en urgent necessitat,
nostre clamor vos implora:
Assistiu-nos Gran Senyora
Verge de la Llibertat!*